

Konst

Utställning. Filmverk av Lina Selander aktuella i Stockholm

Ur "The offspring resembles the parent", 2015. Foto: Lina Selander

Ett suggestivt bildflöde

Lina Selander representerar Sverige på årets Venedigbiennal och Moderna museet visar nu tre av hennes filmverk. Att se dem är väl investerad tid, tycker Bo Madestrand.

"Moment. Lina Selander" Moderna museet, Stockholm

Visas t o m 28/2.

● Samtidigt som besökarna trängs i Olafur Eliassons utställning på Moderna museet är det lugnt och skönt i de rum där Lina Selanders videoverk nu visas. Om Eliasson elegant balanserar mellan det lekfulla och det filosofiska, så har Selanders videoverk en mer stillsam, analytisk karaktär. De tar tid att betrakta, och ännu längre tid att bearbeta.

Men om man tar sig den tiden är det ofta mödan värt. Selanders filmer har en poetisk kvalitet som gör att

man gärna dröjer kvar, trots (eller tack vare) att de inte är uppbyggda längs en linjär, narrativ berättelse.

Lina Selander utgår allt som oftast från en laddad tid eller plats, som gränsen mellan Israel och Palestina eller den tyska kolonialismen i Afrika, men skalar bort den yttre dramatiken till förmån för ett mer stämningsfullt, drömskt bildflöde.

Flera av hennes verk är också helt tysta, eller har ett sparsmakat ljudspår i osynk med de rörliga bilderna, vilket skapar en distans mellan det sedda och det hörda. Detta understryker verkens hemhörighet i

konstkontexten – det handlar varken om ett dokumentärt berättande eller om en ren fiktion.

Selanders videoinstallationer är snarare ett slags metakritiska filmmontage, inspirerade av experimentella filmmakare som Chris Marker och Jean-Luc Godard.

Presentationen på Moderna är en mindre fortsättning på Selanders soloutställning på årets Venedigbiennal (t o m 22/11), och består av tre filmer som visas i två av samlingshallarna och i Minibion.

Det nyaste verket "The offspring resembles the parent", skapat i samarbete med Oscar Mangione, beställdes av museet i samband med biennalen. Det utgår från de nödmynt och sedlar som trycks under perioder av exceptionell oro och ekonomisk instabilitet, exempelvis i krigstider eller i ockuperade områden.

Den 14 minuter långa filmen är en

associativ meditation som kretsar kring pengars värde, kolonialismen och industrialismen, men dröjer också vid pengarnas estetiska uttryck.

Ett av de äldre verken, "Around the cave of the double tombs" från 2010, är filmat på en av världens mest utsatta platser – Hebron på Västbanken. Men snarare än att skildra våldet och de politiska motsättningarna på gatunivå har Selander riktat kameran upp mot ett metallnät som stoppar upp det skräp som de judiska bosättarna kastar ner mot de palestinska fotgängarna i basaren.

Det är en helt annan skildring än den man möter i nyhetssändningar och dokumentära bilder, men inte desto mindre betydelsefull och suggestiv.

I installationen "Timmarna som rymmer formen (ett par dagar i Portbou)" från 2007 förvandlas

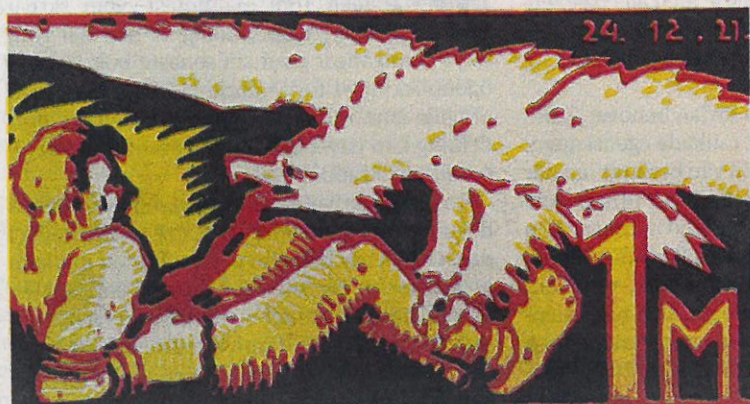
historien om filosofen Walter Benjamins flykt undan nazisterna 1940 till en mer allmängiltig berättelse om flykt och förföljelse som är särskilt aktuell i våra dagar: "Vi var sju som levde, de döda låg också i flotten."

Selanders utställning är inget för den otåliga, och emellanåt kan tilltalet kännas sökt och pretentiöst. Det är ett fullt medvetet val, förstås, men bidrar också till att bygga upp en barriär gentemot mer ovana museibesökare.

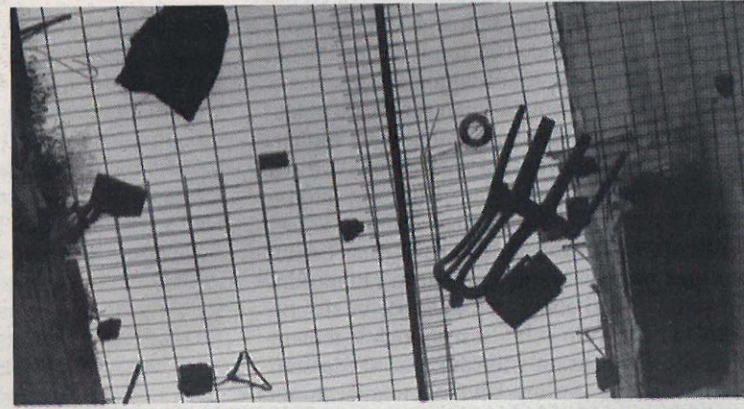
Samtidigt visar utställningen tydligt på Moderna museets ambitioner att blanda mer publika utställningar med nedslag i smalare konstnärskap – här finns något för alla.

Bo Madestrand
konst@dn.se

På SVT Play ligger K specials nya porträttfilm "Mer ljus - en film om konstnären Lina Selander" tillgängligt t o m 11/5 2016.

Lina Selanders senaste film är en associativ meditation som kretsar kring pengars värde, kolonialismen och industrialismen, men dröjer också vid pengarnas estetiska uttryck.

"Around the cave of the double tombs" 2010

Foto: Lina Selander